Dosar nr.2-25036502-05-2rc-25042025

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Mihail Bușuleac

Curtea de Apel Sud

D E C I Z I E
în numele Legii

30 iunie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul
în componenţa:
Președintele completului, judecător: Serghei Pilipenco,
judecătorii: Inga Gorlenco, Evgheni Bancov

judecând în ședință de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 martie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Viloterm" împotriva S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion privind încasarea datoriei,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 20 martie 2025 avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", a depus cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anului 2024 S.R.L. „Viloterm" a livrat marfă către Cumpărătorul - S.R.L. „Imo Post", fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de ambele părți. Obligația Vânzătorului - S.R.L. „Viloterm" de livrare a mărfii a fost executată pe deplin, iar obligația Cumpărătorului - S.R.L. „Imo Post" privind achitarea mărfii nu a fost efectuată pe deplin până în prezent, fapt confirmat prin Actul de verificare privind decontările reciproce.

Indică că, acest fapt dovedește că Vânzătorul a executat obligația legală față de Cumpărător, însă Cumpărătorul până la ziua de astăzi nu a achitat pe deplin prețul pentru marfa livrată şi nici nu doreşte de a realiza obligațiile legale față de Vânzător. La baza relațiilor civile dintre S.R.L. „Viloterm" şi S.R.L. „Imo Post" stau facturile fiscale.

Precizează că, la data de 16.10.2024 dintre S.R.L. „Viloterm" şi S.R.L. „Imo Post", în persoana administratorului şi fidejusorului în aceeaşi persoană Cubreacov Ion, a fost încheiat şi semnat Contractul de vânzare-cumpărare nr.16.10-2 a mărfii în condițiile expuse în Contractul de vânzare-cumpărare. Totodată, concretizează că S.R.L. „Imo Post" şi fidejusorul au încălcat prevederile contractuale, conform Contractului de vânzare-cumpărare nr.16.10-2 din 16.10.2024.

Susține că, pârâtul și fidejusorul refuză executarea obligațiilor până la momentul actual și nu a executat obligațiile legale față de reclamant, astfel consideră că acesta nu mai are intenția de a-și onora obligațiile legale și va continua pe viitor să genereze datorii nejustificate, cauzând astfel reclamantului prejudicii nejustificate, existând pericolul ca, în cazul neaplicării

sechestrului, s-ar putea eschiva de la plata sumelor datorate. Indică că, din motive necunoscute, pârâtul până în prezent nu și-a executat obligațiunile legale asumate față de reclamant.

În consecință, lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii, în afara prejudiciului de acum cauzat s-ar putea extinde prin aducerea prejudiciilor materiale colaterale prin înstrăinarea nelegitimă a averii pârâtului, și respectiv ar crea dificultăți sau ar face chiar imposibilă executarea unei hotărâri judecătorești favorabile reclamantului.

Solicită: aplicarea față de S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion măsuri de asigurare a acțiunii prin aplicare sechestrului pe bunurile mobile, imobile și conturile bancare ale pârâților în limita valorii acțiunii; încasarea în mod solidar din contul S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion în beneficiul S.R.L. „Viloterm" suma datoriei în mărime de 252 020,11 lei, cheltuielilor de judecată în mărime de 9 611 lei cu titlu de taxa de stat, 200 lei cu titlu de taxa de timbru și 10 000 lei cu titlu de asistența juridică.

Încheierea instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 martie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare înaintată de avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm".

Recursul împotriva încheierii judecătorești:

În dezacord cu această încheiere, avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", la 22 aprilie 2025 a depus recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, cu casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 martie 2025, cu admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului a indicat că, măsura de asigurare are un caracter provizoriu, impunând anumite limite exerciţiului drepturilor pârâtului/fidejusorului cu privire la anumite bunuri, fiind reglementată tocmai în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, pagube care pot fi provocate de tergiversarea procesului judiciar.

Consideră că, scopul măsurii de asigurare a acțiunii va fi pe deplin realizat prin aplicarea sechestrului pe contul bancar, bunurile mobile şi imobile ale pârâtului în mărimea sumei restanţei debitoriale, ce îi aparţin cu drept de proprietate pârâtului/fidejusorului, or, aplicarea măsurilor de asigurare se datorează faptului că reclamantul nu poate şti, cu atât mai mult, nu poate proba viitoare conduită a pârâtului/fidejusorului în legătura cu probabilitatea eschivării de la obligaţinile sale.

Ţinând cont de faptul că debitorul, pe parcursul unei perioade de timp, se eschivează şi nu-şi onorează obligațiunile asumate, a dovedit cu certitudine un comportament de rea-credință la executarea obligațiunilor sale legale, se confruntă cu diverse probleme de ordin economic, solicită admiterea cererii de asigurare.

Susține că, asigurarea acțiunii este necesară, deoarece sunt convinși de faptul că debitorul se va confrunta cu mari dificultăți la executarea hotărârii judecătorești. Reiterează faptul incontestabil că, conform condițiilor acceptate de părți, reclamantul şi-a onorat în totalmente obligațiunile asumate faţă de pârât şi fidejusor, însă din motive necunoscute, pârâtul și fidejusorul până în prezent nu au achitat restanţa debitorială față de reclamant în mărime de 252 020 lei 11 bani MDL. Iar, măsurile de asigurare a acţiunii, joacă un rol important în procesul civil, întrucât ne asigură că vom recupera datoria şi cheltuielile pentru neonorarea obligațiunilor legale a pârâtului/fideiusorului. Indică că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii poate

duce la *periculum in mora* a bunurilor ce aparţin pârâtului/fidejusorului şi în consecinţă ar crea dificultăţi sau ar face imposibilă executarea hotărârii instanţei de judecată.

Totodată, menţionează faptul că asigurarea acţiunii este un mijloc eficient de protecţie a drepturilor participanţilor la proces şi nicidecum nu încalcă drepturile şi interesele ale pârâtului/fidejusorului în cauză, deoarece măsura de asigurare va limita doar dreptul de dispoziţie asupra bunurilor sechestrate, pârâtul/fidejusorul nefiind îngrădit în dreptul de posesie şi folosinţă.

Consideră că, circumstanţele invocate de către reclamant/intimat în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii sunt temeinice şi ar asigura o eventuală executare a hotărârii instanţei de judecată şi numai emiterea soluţiei de admitere a asigurării acţiunii va asigura drepturile şi interesele legitime ale reclamantei în prezentul proces de judecată. Necesitatea asigurării acţiunii rezultă din contribuirea reală la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti şi, astfel, constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale reclamantei. De asemenea, prin asigurarea acţiunii va fi asigurată realizarea dreptului subiectiv al reclamantului în cazul acţionării cu rea-credinţă de către pârât.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art.425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Analizând lucrările dosarului, se atestă că încheierea contestată a fost emisă de către prima instanţă la 21 martie 2025. Copia încheierii a fost recepţionată de către avocatul Gînga Maxim, în interesele SRL „Viloterm”, la 04 aprilie 2025, fapt confirmat prin avizul poştal (f.d. 37). Cererea de recurs a fost depusă la 22 aprilie 2025, prima zi lucrativă după sărbătorile pascale. Astfel, Completul de judecată reţine respectarea termenului de înaintare a recursului împotriva încheierii emise de prima instanţă.

Procedura în faţa instanţei de recurs:

În conformitate cu prevederile art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Art.181 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că, *încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.*

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

Participanţii au fost notificaţi despre data examinării cauzei şi le-a fost oferit termen pentru depunerea referinţei şi pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nu a fost depus referinţă, şi nimeni din participanţi nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanţa de recurs va verifica legalitatea şi temeinicia încheierii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanţei de recurs:

Studiind materialele dosarului, analizând încheierea contestată în raport cu argumente invocate în cererea de recurs și cu înscrisurile administrate la cauza civilă, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat, motiv care impune admiterea acestuia, casează integral încheierea primei instanțe, cu soluționare prin decizie problema respectivă.

În acord cu prevederile art.427 lit.c) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.*

După cum rezultă din actele cauzei, la data de 20 martie 2025 avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", a depus cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anului 2024 S.R.L. „Viloterm" a livrat marfă către Cumpărătorul - S.R.L. „Imo Post", fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de ambele părți. Obligația Vânzătorului - S.R.L. „Viloterm" de livrare a mărfii a fost executată pe deplin, iar obligația Cumpărătorului - S.R.L. „Imo Post" privind achitarea mărfii nu a fost efectuată pe deplin până în prezent, fapt confirmat prin Actul de verificare privind decontările reciproce. Acest fapt dovedește că Vânzătorul a executat obligația legală față de Cumpărător, însă Cumpărătorul până la ziua de astăzi nu a achitat pe deplin prețul pentru marfa livrată şi nici nu doreşte de a realiza obligațiile legale față de Vânzător. La baza relațiilor civile dintre S.R.L. „Viloterm" şi S.R.L. „Imo Post" stau facturile fiscale. Precizează că, la data de 16.10.2024 dintre S.R.L. „Viloterm" şi S.R.L. „Imo Post", în persoana administratorului şi fidejusorului în aceeaşi persoană Cubreacov Ion, a fost încheiat şi semnat Contractul de vânzare-cumpărare nr.16.10-2 a mărfii în condițiile expuse în Contractul de vânzare-cumpărare. Totodată, concretizează că S.R.L. „Imo Post" şi fidejusorul au încălcat prevederile contractuale, conform Contractului de vânzare-cumpărare nr.16.10-2 din 16.10.2024.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", a depus cerere de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești, care aparțin cu drept de proprietate pârâților în limita valorii acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Potrivit art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.*

Completul de judecată în contextul normelor citate, relevă că asigurarea acțiunii înseamnă totalitatea măsurilor care garantează executarea hotărârii judecătorești în eventualitatea admiterii cerințelor înaintate de către reclamant.

Măsurile de asigurare a acțiunii au un caracter provizoriu, impunând anumite limite exercițiului drepturilor pârâtului/intimat, fiind reglementate în scopul evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, pagube care pot fi provocate de imposibilitatea punerii în executare a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a pretențiilor, în raport cu obiectul și valoarea acțiunii.

În continuare, se notează că măsurile de asigurare constituie măsuri procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea actului judecătoresc pronunțat, precum și să contribuie la păstrarea situației existente între părțile în litigiu până la finisarea cauzei în instanța

de judecată, astfel asigurând eficiența justiției și protejarea dreptului de proprietate garantat de art.1 din Protocolul nr.1 adițional al CEDO. Însă, partea urmează de fiecare dată să probeze temeinicia solicitărilor înaintate, cu indicarea motivelor și circumstanțelor pentru care se solicită asigurarea acțiuni.

Actele dosarului atestă că obiectul acțiunii civile îl constituie încasarea de la S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion în beneficiul S.R.L. „Viloterm" suma datoriei în mărime de 252 020,11 lei și a cheltuielilor judiciare în mărime de 9 611 lei la depunerea acțiunii. Respectiv, raporturile juridice între părțile implicate în procesul judiciar poartă caracter patrimonial.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate și pornind de la sensul prevederilor art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, Completul de judecată consideră că, instanța de fond neîntemeiat a dispus respingerea cererii reclamantului S.R.L. „Viloterm", fără o examinare amplă a motivelor și circumstanțelor pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Examinând cererea de aplicarea a măsurilor de asigurare a acțiunii, se constată că reclamantul invocă ca temei de asigurare a acțiunii faptul că persistă reaua-credință din partea pârâților, care nu-și onorează obligațiile contractuale, împrejurare care ridică o bănuială rezonabilă că pârâții se v-or sustrage de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești în favoarea reclamantului, astfel o eventuală hotărâre judecătorească de admitere a acțiuni va fi dificilă sau chiar imposibil de executat.

Instanța de recurs menționează că, la aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare judecătorul urmează să se conducă de prevederile legislației și să emită o încheiere motivată, care să cuprindă motivele de fapt și de drept care duc la justificarea aplicării sau neaplicării măsurilor de asigurare, pe o cauză concretă.

În acest sens, Completul de judecată statuează că, instanța de fond, respingând cererea reclamantului de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare ale pârâților S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion, în motivarea soluției indică că "*cerința de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii formulată de S.R.L. „Viloterm" este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or la caz cerința reclamantului nu își găsește temei juridic de aplicare*".

Analizând încheierea judecătorului instanței de fond, în raport cu argumentele invocate de avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", în sensul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare ale pârâților S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion, Completul de judecată apreciază ca fiind neîntemeiată soluția instanței de fond de respingere a cerinței reclamantului.

Astfel, obiectul material al acțiunii îl constituie suma datoriilor rezultate din facturile fiscale și contractul de vânzare-cumpărare.

Din circumstanțele indicate în cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, se observă cu certitudine că reclamantul S.R.L. „Viloterm" a întreprins măsuri extrajudiciare pentru a soluționa litigiul apărut din neexecutarea obligației de rambursare a datoriei, expediind în adresa S.R.L. „Imo Post" și fidejusorul Cubreacov Ion somație. Cu toate acestea, pârâții S.R.L. „Imo Post" și fidejusorul Cubreacov Ion nu au întreprins careva acțiuni în vederea stingerii datoriei formate în baza facturilor fiscale și contractului de vânzare-cumpărare. Respectiv, întemeiat reclamantul consideră că S.R.L. „Imo Post" și fidejusorul Cubreacov Ion sunt de rea-credință, întrucât nu-și onorează obligațiile contractuale, precum și comportamentul acestora constituie o bănuială rezonabilă că în eventualitatea admiterii cerințelor din acțiune, se v-or sustrage de la executarea hotărârii judecătorești, ceia ce inevitabil va încălca dreptul de

proprietate a reclamantului asupra bunurilor sale, cât și în măsură să-i cauzeze o pagubă materială.

Conform art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*. Iar, art.176 alin.(2) Cod de procedură civilă stabilește că, *sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune*.

Prin urmare, Completul de judecată constată că, cererea avocatului Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", privitor la asigurarea acțiunii este una motivată pe circumstanțele de fapt din care derivă litigiu cu care a fost sesizată instanța de judecată și justificată în sens că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ridică suspiciuni ca hotărârea judecătorească să nu poată fi executată în paguba reclamantului. În concluzie, cererea avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", necesită a fi admisă, cu aplicarea sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești din conturile bancare ale S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion, întrucât ultimii poartă răspundere pentru neexecutarea obligațiile ce decurg din facturile fiscale și contractul de vânzare-cumpărare. Or, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărârii judecătorești. Necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acțiunii apare în scopul consolidării și păstrării bunurilor din proprietatea S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion, în vederea stingerii datoriei ce decurg din relațiile contractuale.

Aplicarea sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești din conturile bancare ale pârâților fiind o măsură procedurală cu caracter temporar, justificată prin asigurarea securității raporturilor juridice civile, nu limitează dreptul de proprietate a intimaților asupra bunurilor, decât în ceia ce privește înstrăinarea bunurilor, adică caracterul de dispoziție al dreptului de proprietate, pe când celelalte atribute ale dreptului de proprietate, posesia și folosința asupra bunurilor, nu sunt afectate și nici îngrădite sub nici o formă.

O altă justificare în sensul aplicării măsurii de asigurare – sechestru pe bunurile și mijloacele bănești ale S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion, este pentru a nu permite acestora înstrăinarea, diminuarea sau degradarea bunurilor din proprietatea ce le aparțin, în scopul executării fără obstacole a unei eventuale hotărâri judecătorești.

Contextul acestor circumstanțe, conving instanța de recurs asupra oportunității aplicării sechestrului ca măsură de asigurare asupra bunurilor și mijloacelor bănești ale S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion în limita valorii acțiunii, întrucât măsurile de asigurare a acțiuni în esența lor sunt acțiuni de control asupra utilizării bunurilor și preîntâmpină acțiunile cu rea-credință de înstrăinarea, degradarea sau diminuarea valorii acestora, tocmai pentru a face posibilă executarea efectivă și fără careva obstacole a unei hotărâri judecătorești adoptată în favoarea unei părți.

De asemenea, se impune a sublinia că aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii nu constituie o ingerință inadmisibilă în dreptul de proprietate a S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion garantat de art.1 Protocolul nr.1 adițional al CEDO, deoarece asigurarea acțiunii este o măsură dispusă în scopul înlăturării deficiențelor care pot apărea la punerea în executarea unei eventuale hotărârii judecătorești favorabile unei părți, așa cum art.6 CEDO garantează persoanelor, inclusiv dreptul la executarea hotărârii judecătorești.

O altă circumstanță în acest sens, care necesită a fi menționată, este că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să fie analizată prin prisma principiului proporționalității, adică a justului echilibru între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor și dreptul fundamental de proprietate privată a persoanei.

Relevant este și faptul că aplicarea sechestrului ca măsură de asigurare a acțiunii, constituie o ingerință a autorităților statului în dreptul la respectarea bunurilor persoanei, iar ca această ingerință să fie una justificată trebuie să fie prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, proporțională dreptului încălcat și să urmărească un scop legitim.

Analizând circumstanțele invocate întru motivarea aplicării sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești ale intimaților, se reține că ingerința este prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică și care urmărește un scop legitim, cel de a asigura executarea ulterioară a hotărârii judecătorești. Drept urmare, apreciind proporționalitatea între dreptul încălcat și scopurile urmărite de reclamant, Completul de judecată consideră aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, ca fiind legală și întemeiată.

Luând în considerare cele notate, Completul de judecată consideră recursul depus de avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", ca întemeiat, care necesită a fi admis, cu casarea încheierii judecătorului primei instanțe, și soluționarea prin decizie problema respectivă.

Călăuzindu-se de prevederile art.427 lit.c), art.428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se admite recursul înaintat de avocatul Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm".

Se casează integral încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 21 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Viloterm" împotriva S.R.L. „Imo Post" și Cubreacov Ion privind încasarea datoriei, cu soluționare prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se admite cererea avocatului Gînga Maxim, în interesele S.R.L. „Viloterm", de aplicare a sechestrului ca măsură de asigurare a acțiunii.

Se aplică sechestru ca măsură de asigurare a acțiunii asupra bunurilor imobile și mobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului S.R.L. „Imo Post", IDNO 1008611002564, cu sediul în satul Crihana Veche, raionul Cahul, în limita valorii pretențiilor din acțiune 252 020,11 (două sute cincizeci și două mii douăzeci lei, 11 bani).

Se aplică sechestru ca măsură de asigurare a acțiunii asupra bunurilor imobile și mobile, precum și pe mijloacele bănești din conturile bancare ce aparțin cu drept de proprietate pârâtului Cubreacov Ion, IDNP *****, în limita valorii pretențiilor din acțiune 252 020,11 (două sute cincizeci și două mii douăzeci lei, 11 bani).

Decizie se execută imediat și este irevocabilă de la pronunțate.

Președintele completului, judecător **Serghei Pilipenco**

Judecători **Inga Gorlenco**

Evgheni Bancov